

OBALISTY (1) ai m

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne.

N sg obalisty. ◇ [pl A obalist(e). ◇ L obalistych.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. *Chwiejący, chylący się do upadku; ruinosus Calep, Cn; labilis, lapsibundus, praecipitans Cn: Ruinosus – Obalyfti łatwi do obalienią. Calep 933a.*

2. [Zrujnowany, zburzony, zmieniony w ruinę; ruinosus Vulg:

Wyrażenia: »obaliste budowanie«: W on dzień gdy was oczyścić od wśyftkich niepráwoći wálfych/ Y wczynię że będą obywane miáftá/ y znowu zbuduję obálfte budowánia [et instauravero ruinosá] Leop Ez 36/33 (Linde).

»obaliste miejsce« = ruiny: Synu człowieczy/ íi ktorzy mieśfkáią w tych obálftych mieyfcách [qui habitant in ruinosis his] ná ziemi Ifráelfkiew/ mowiąc ták powiádáią Leop Ez 33/24 (Linde).]

Synonimy: 1. chwiejący się; 2. poborzony.

*Cf NIEOBALISTY, **OBALONY***